

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на двадесет и пети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Светлин Михайлов

Членове: Даниела Христова
Цветомира П. Кордоловска Дачева

като разгледа докладваното от Светлин Михайлов Въззивно гражданско дело № 20241000501726 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 247 и чл. 248 от ГПК.

С решение № 1 190 от 20.10.2025 г., постановено по в. гр. д. № 1 726/24 г. по описа на Софийски апелативен съд, Гражданско отделение, 12 състав съдът е потвърдил решение № 265 364 от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав, в частта, в която съдът е осъдил „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г., починал в хода на делото и съобразно наследствените им дялове, сумата от 35 000 лв. равностойност на 6 312 005 HUF, съставляваща обезщетение за причинените на М. Г. Г. болки и страдания от смъртта на сина му В. М. Г., настъпила при ПТП на 22.08.2016 г. в Република Унгария, ведно с лихва за забава, считано от 12.04.2017 г. до окончателното изплащане в размер на основания лихвен процент на унгарската централна банка, валиден на първия ден от календарното полугодие, засегнат от забавянето, който се прилага за целия период на даденото календарно полугодие на основание чл. 6:152 от унгарския Граждански кодекс, отхвърлил е иска за остатъка до пълния предявен размер от 140 000 лв., ведно със законната лихва върху отхвърлената част от претенцията и ведно със искането за присъждане на лихва за забава върху присъдената част за периода от датата на настъпване на ПТП - 22.08.2016 г. до 12.04.2017 г. като неоснователни и недоказани, осъдил е „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на адвокат М. И. Д. сумата от 1 082.50 лв., представляваща адвокатско възнаграждение на основание чл. 38 ЗА, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за минималните размери на

адвокатските възнаграждения и чл. 78, ал. 1 ГПК, като правилно и законосъобразно, потвърдил е решение от 29.11.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав, че съдът е допуснал, на основание чл. 251 ГПК, тълкуване на диспозитива на съдебно решение от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г., в частта, в която съдът е осъдил „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г., починал в хода на делото, по 11 666.67 лв. на всеки (общо 35 000 лв., равностойност на 6 312 005 HUF), съставляващи обезщетение за причинените на М. Г. Г. болки и страдания от смъртта на сина му В. М. Г., настъпила при ПТП на 22.08.2016 г. в Република Унгария, ведно с лихва за забава, считано от 12.04.2017 г. до окончателното изплащане в размер на основания лихвен процент на унгарската централна банка, валиден на първия ден от календарното полугодие, засегнат от забавянето, който се прилага за целия период на даденото календарно полугодие на основание чл. 6:152 от унгарския Граждански кодекс, като отхвърля иска за остатъка до пълния предявен размер от 140 000 лв., ведно със законната лихва върху отхвърлената част от претенцията и ведно със искането за присъждане на лихва за забава върху присъдената част за периода от датата на настъпване на ПТП - 22.08.2016 г. до 12.04.2017 г. като неоснователни и недоказани, отменил е решение от 29.11.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав в частта, в която съдът е допуснал, на основание чл. 251 ГПК, тълкуване на диспозитива на съдебно решение от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. и е осъдил всеки от наследниците на първоначалния ищец М. Г. Г., а именно М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г. да заплатят на „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ сумите от по 464.98 лв. всеки за деловодни разноски и над сумата от по 1 200 лв. всеки за адвокатско възнаграждение, като неправилно и незаконосъобразно, отменил е определение от 29.11.21 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав, с което съдът е оставил без уважение молбата с правно основание чл. 248 ГПК за изменение на съдебното решение от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд в частта за разноските, подадена от М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., конституирани на основание чл. 227 ГПК на мястото на починалия в хода на делото ищец М. Г. Г., като неправилно и незаконосъобразно, осъдил е „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г. сумата от 8 000 лв., представляваща разноски за един адвокат пред настоящата инстанция, сумата от 8 500 лв., представляваща разноски за касационното производство, осъдил е М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г. да заплатят на „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумите както следва: 800 лв., представляваща разноски в настоящето производство, сумата от 7 850.70 лв., представляваща разноски за един адвокат в настоящето производство, сумата от 745 лв., представляващи държавни такси в касационното производство, сумата от 3 833.70 лв., представляващи адвокатско възнаграждение в касационното производство, сумата от 500 лв., представляваща държавна такса за въззивното производство, както и сумата от 3 240.81 лв., представляваща разноски

за един адвокат пред въззивната инстанция и е осъдил „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на адвокат М. И. Д. сумата от 2 650 лв., представляваща разноски при първото гледане на делото във въззивната инстанция, на основание чл. 38 от ЗАДв.

С писмена молба вх. № 29 358 от 03.11.25 г. ответникът по делото „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ е поискал да бъде поправена очевидна фактическа грешка в постановеното решение в първата и втората част от диспозитива, като в първата част на диспозитива вместо „сумата от 35 000 лв., равностойност на 6 312 005 HUF” се запише „сумата от 25 000 лв., равностойност на 4 508 575 HUF”, а във втория диспозитив след изрече „по 11 666.67 лв. на всеки (общо 35 000 лв., равностойност на 6 312 005 HUF)” се запише „по 8 333.33 лв. на всеки (общо 25 000 лв., равностойност на 4 508 575 HUF”, а след думите „ чл. 6:152 от унгарския граждански кодекс“ се добави , както и в частта, в която съдът е осъдил „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г., починал в хода на производството лихва за забава върху не обжалваемите суми от 3 333.33 лв. за всеки ищец, считано от 12.04.2017 г. до окончателното изплащане на в размер на основния лихвен процент на унгарската централна банка, валидна на първия ден от календарното полугодие, засегнат от забавянето, който се прилага в целия период на даденото календарно полугодие на основание чл. 6:152 от унгарския граждански кодекс“, както и да се добави в диспозитива на решението на подходящо място че решенията в необжалваемата част са влезли в сила.

Ответниците по тази молба М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г. редовно уведомени я оспорват. Твърдят, че същата е недопустима в частта за добавяне на подходящо място в диспозитива, а в останалата част е неоснователна. Твърдят, че не е налице очевидна фактическа грешка, а с цитираната молба се иска от съда да измени формираната воля.

С писмена молба вх. № 32 018 от 28.11.25 г. ответникът по делото „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ е поискал да бъде изменено постановеното решение в частта за разноските, в която част съдът е присъдил на ищите сумата от 8 000 лв., разноски за един адвокат, като същата бъде намалена до сумата от 2 222.40 лв. В молбата се правят изчисления относно обжалваемия интерес във въззивното производство.

Ответниците по молбата М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г. редовно уведомени я оспорват. С отговора ищите молят съда да постанови определение, с което да измени постановеното решение в частта за разноските присъдени на ответника над сумата от 3 925.35 лв., представляваща възнаграждение за осъществена процесуална помощ, както и в частта в която съдът ги е осъдил да заплатят сумите от 800 лв. и сумата от 500 лв., представляващи държавни такси, както и за адвокатски хонорар пред касационната инстанция от по 745 лв.

Ответникът по тази молба „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ оспорва тази молба. По отношение на искането за намаляване на разноските в настоящата инстанция твърди, че същото не е мотивирано, както и че липсва възражение за прекомерност. По отношение на сумата от 800 лв. твърди, че същата не е държавна такса, а разноски в производството. По отношение на разноските в касационното производство твърди, че

молбата е неоснователна, тъй като касационното производство е допуснато и по двете жалби. Моли съда да остави без уважение подадената молба.

Съдът след като се съобрази с доводите на страните и обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с решение № 1 190 от 20.10.2025 г., постановено по в. гр. д. № 1 726/24 г. по описа на Софийски апелативен съд, Гражданско отделение, 12 състав съдът е потвърдил решение № 265 364 от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав, в частта, в която съдът е осъдил „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г., починал в хода на делото и съобразно наследствените им дялове, сумата от 35 000 лв. равностойност на 6 312 005 HUF, съставляваща обезщетение за причинените на М. Г. Г. болки и страдания от смъртта на сина му В. М. Г., настъпила при ПТП на 22.08.2016 г. в Република Унгария, ведно с лихва за забава, считано от 12.04.2017 г. до окончателното изплащане в размер на основания лихвен процент на унгарската централна банка, валиден на първия ден от календарното полугодие, засегнат от забавянето, който се прилага за целия период на даденото календарно полугодие на основание чл. 6:152 от унгарския Граждански кодекс, отхвърлил е иска за остатъка до пълния предявен размер от 140 000 лв., ведно със законната лихва върху отхвърлената част от претенцията и ведно със искането за присъждане на лихва за забава върху присъдената част за периода от датата на настъпване на ПТП - 22.08.2016 г. до 12.04.2017 г. като неоснователни и недоказани, осъдил е „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на адвокат М. И. Д. сумата от 1 082.50 лв., представляваща адвокатско възнаграждение на основание чл. 38 ЗА, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и чл. 78, ал. 1 ГПК, като правилно и законосъобразно, потвърдил е решение от 29.11.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав, че съдът е допуснал, на основание чл. 251 ГПК, тълкуване на диспозитива на съдебно решение от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г., в частта, в която съдът е осъдил „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г., починал в хода на делото, по 11 666.67 лв. на всеки (общо 35 000 лв., равностойност на 6 312 005 HUF), съставляващи обезщетение за причинените на М. Г. Г. болки и страдания от смъртта на сина му В. М. Г., настъпила при ПТП на 22.08.2016 г. в Република Унгария, ведно с лихва за забава, считано от 12.04.2017 г. до окончателното изплащане в размер на основания лихвен процент на унгарската централна банка, валиден на първия ден от календарното полугодие, засегнат от забавянето, който се прилага за целия период на даденото календарно полугодие на основание чл. 6:152 от унгарския Граждански кодекс, като отхвърля иска за остатъка до пълния предявен размер

от 140 000 лв., ведно със законната лихва върху отхвърлената част от претенцията и ведно със искането за присъждане на лихва за забава върху присъдената част за периода от датата на настъпване на ПТП - 22.08.2016 г. до 12.04.2017 г. като неоснователни и недоказани, отменил е решение от 29.11.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав в частта, в която съдът е допуснал, на основание чл. 251 ГПК, тълкуване на диспозитива на съдебно решение от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. и е осъдил всеки от наследниците на първоначалния ищец М. Г. Г., а именно М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г. да заплатят на „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ сумите от по 464.98 лв. всеки за деловодни разноски и над сумата от по 1 200 лв. всеки за адвокатско възнаграждение, като неправилно и незаконосъобразно, отменил е определение от 29.11.21 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав, с което съдът е оставил без уважение молбата с правно основание чл. 248 ГПК за изменение на съдебното решение от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд в частта за разноските, подадена от М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., конституирани на основание чл. 227 ГПК на мястото на починалия в хода на делото ищец М. Г. Г., като неправилно и незаконосъобразно, осъдил е „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г. сумата от 8 000 лв., представляваща разноски за един адвокат пред настоящата инстанция, сумата от 8 500 лв., представляваща разноски за касационното производство, осъдил е М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г. да заплатят на „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумите както следва: 800 лв., представляваща разноски в настоящето производство, сумата от 7 850.70 лв., представляваща разноски за един адвокат в настоящето производство, сумата от 745 лв., представляващи държавни такси в касационното производство, сумата от 3 833.70 лв., представляващи адвокатско възнаграждение в касационното производство, сумата от 500 лв., представляваща държавна такса за въззивното производство, както и сумата от 3 240.81 лв., представляваща разноски за един адвокат пред въззивната инстанция и е осъдил „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на адвокат М. И. Д. сумата от 2 650 лв., представляваща разноски при първото гледане на делото във въззивната инстанция, на основание чл. 38 от ЗАдв.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че въззивното производство е образувано по повод постъпила жалба от въззивна жалба от М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., наследници на първоначалния ищец М. Г. Г., с която обжалват решение № 265 364 от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав, в частта, в която съдът е отхвърлил предявения иск над присъдената сума от 35 000 лв. до пълния предявен размер от 100 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, както и в частта, в която съдът е присъдил законната лихва върху присъдената сума от 12.04.2017 г. и жалба от „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ оспорва решение № 265 364 от 09.08.2021 г., постановено по гр. д. № 14 120/17 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 23 състав, в частта, в която съдът е осъдил

ответника над сумата от 10 000 лв. до присъдената сума от 35 000 лв., равностойност на 6 312 005 HUF, представляваща обезщетение за причинените на М. Г. Г. (починал в хода на производството) болки и страдания от смъртта на сина му В. М. Г., настъпила при ПТП на 22.08.2016 г. в Република Унгария, ведно с лихва за забава, считано от 12.04.2017 г. до окончателното плащане в размер на основния лихвен процент на унгарската централна банка, валиден за първия ден от календарното полугодие, засегнат от забавянето, който се прилага за целия период на даденото полугодие на основание чл. 6:152 от унгарския Граждански кодекс; в частта за присъдената лихва за забава върху главницата от 10 000 лв. за периода 12.04.2017 г. до окончателното плащане на сумата, както и в частта за присъдените 10 000 лв., с оглед на това, че сумата е присъдена общо за тримата ищци „съобразно наследствените им дялове“ без да е посочена точната припадаща се сума на всеки ищец.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта и основателността на подадената молба за поправка на очевидна фактическа грешка:

По отношение на подадената молба от ответника в производството, с която е отправено искане за допускане на поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на постановеното решение съдът намира същата за процесуално допустима, като подадена в установения срок и от оправомощено лице. Разгледана по същество същата и основателна по следните съображения:

След като обяви решението съдът по свой почин или по молба на страните може да поправи очевидните фактически грешки. Постановеното по делото определение/решение се състои от две части - мотиви и диспозитив. Мотивите представляват формираната воля на съда, а диспозитива нейното външно изразяване. Очевидна фактическа грешка по смисъла на чл. 247 ГПК е всяко несъответствие между действително формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението.

В конкретния случай с постановеното решение съдът е потвърдил атакуваното решение в осъдителната част. Видно от подадената въззивна жалба в тази част въззивникът – ответник е атакувал постановено решение само над сумата от 10 000 лв. Потвърждавайки изцяло постановеното първоинстанционно решение в осъдителната част в диспозитива на настоящето решение съдът е допуснал очевидна фактическа грешка.

Ето защо настоящият състав намира, че следва да се постанови допълнително решение, с което да се допусне поправката на очевидна фактическа грешка в диспозитива.

По допустимостта и основателността на подадените молби за изменение на решението в частта за разноските.

По отношение на така подадените молби настоящият състав намира, че

молбата на ответника е процесуално допустима, а молбата на ишците в производството, обективизирана в отговор на молбата по чл. 247 от ГПК е недопустима. Съгласно разпоредбата на чл. 248 от ГПК молбата за изменение на постановеното решение в частта за разноските следва да бъде подадена в преклузивния едномесечен срок за обжалване. Видно от доказателствата по делото ишците са уведомени за постановеното решение на 21.11.25 г., а молбата е депозирана по пощата на 29.12.25 г., т.е. след изтичането на преклузивния срок, поради което настоящият състав намира същата за процесуално недопустима, поради което следва да се остави без разглеждане.

По отношение на основателността на молбата за ответника по чл. 248 от ГПК съдът намира същата за неоснователна по следните съображения:

Целта на производството по чл. 248 ГПК е да се коригират пропуските и грешките на съда при произнасяне по отговорността на страните за разноски. Отстраняването на пропуски на съда да се произнесе по своевременно направените от страните искания за разноски се осъществява чрез допълване на решението с присъждане на разноските, а грешките на съда при изчисляване на размера на разноските се поправят чрез изменение на решението в частта за разноските с присъждане на действително извършените и дължими според правилата на чл. 78 ГПК разноски, доказани със съответните документи. В конкретния случай, видно от обстоятелствената част на молбата по чл. 248 от ГПК молителят е поискал съда да измени постановеното решение в частта за разноските, съобразявайки се със защитения, обжалваемия интерес.

Безспорно с въззивната си жалба ответникът е атакувал постановеното решение над сумата от 10 000 лв. до присъденият размер от 35 000 лв. С оглед на даденото задължително тълкуване с оглед разпоредбата на чл. 633 от ГПК, направено в Решение на Съда на Европейския съюз от 25 януари 2024 г. по дело C-438/22 по преюдициално запитване, настоящият състав не е обвързан с размерите на адвокатските възнаграждения, посочени в Наредба № 1/2004 г. Трайната съдебна практика приема, че в хипотезата на първоинстанционното решение, с което предявените искове са частично уважени, всяка от страните по спора има правен интерес да обжалва същото в частта, която е неблагоприятна за нея. Когато и двете страни са обжалвали първоинстанционното решение и същото е потвърдено изцяло от въззивната инстанция, направените от тях разноски за собствените им въззивни жалби не се възлагат на насрещната страна, а остават за собствена сметка, като всяка от страните има право на разноски, които е направила във връзка със защитата срещу въззивната жалба на насрещната страна. В тази хипотеза разноските се присъждат с оглед обжалваемия интерес на неуважената жалба на другата страна, съобразно правилата на чл. 78, ал. 1 и, ал. 3 ГПК.

Преценката на съда се формира с оглед вида на спора, материалния интерес, вида и количеството на извършената работа при отчитане спецификата на адвокатския труд (опр. № 50015 от 16.02.2024 г. по т. д. № 1908/2022 г. на ВКС, К, I т. о., опр. № 1183 от 14.03.2024 г. по гр. д. № 2605/2023 г. на ВКС, ГК, III г. о., опр. № 712 от 21.03.2024 г. по т. д. № 175/2023 г. на ВКС, ТК, I т.о., опр. № 2198 от 08.08.2024 г. по т. д. № 1916/2023 г. на ВКС,

ТК, I т. о. опр. № 1640/2024 г. по ч. гр. д. № 3549/2023 г. на Трето го на ВКС. и др). Съобразявайки се с така цитираната практика, както и отчитайки фактите и обстоятелствата по делото, извършените от процесуалния представител действия по защита на интересите, фактическата и правната сложност и обжалваемия от ответника интерес настоящият състав намира, че не са налице основания за изменение на постановеното решение, в частта за разноските. Присъденото възнаграждение за оказания труд е разумно и пропорционално на обжалваемия интерес, а съдът не е обвързан с посочените в наредбата размери.

Водим от гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ДОПУСКА ПОПРАВКА НА ОЧЕВИДНА ФАКТИЧЕСКА ГРЕШКА в диспозитива на решение № 1 190 от 20.10.2025 г., постановено по в. гр. д. № 1 726/24 г. по описа на Софийски апелативен съд, Гражданско отделение, 12 състав, **както следва:**

На стр. 14, ред 19 от долу нагоре, след изрази „наследствени дялове, сумата от“ **да се чете** „25 000 лв., равностойност на 4 508 575“.

На стр. 15, ред 4 от горе на долу, след изрази „починал в хода на делото“ **да се чете** „по 8 333.33 лв. на всеки (общо 25 000 лв., равностойност на 4 508 575“.

На стр. 15, ред 11 от горе на долу, след изрази „унгарския граждански кодекс“ **да се чете** „както и в частта, в която съдът е осъдил „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ да заплати на М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., в качеството им на наследници на първоначалния ищец М. Г. Г., починал в хода на делото и съобразно наследствените им дялове лихва за забава върху сумата от 10 000 лв., считано от 12.04.2017 г. до окончателното плащане в размер на основния лихвен процент на унгарската централна банка, валиден за първия ден от календарното полугодие, засегнат от забавянето, който се прилага за целия период на даденото полугодие на основание чл. 6:152 от унгарския Граждански кодекс“.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на М. М. Г., Е. М. Г. и Я. В. Г., обективизирано в молба-отговор вх. № 35 281 от 30.12.25 г. за изменение на постановеното решение, в частта за разноските, като **недопустима**.

ОСТАВЯ БУЗ УВАЖЕНИЕ молбата на „Фолксваген аутоферзихерунг“ АГ за изменение на постановеното решение в частта за разноските, като **неоснователна**.

Допълнителното решение може да се обжалва в сроковете и по реда, по които подлежи на обжалване самото решение, а в частта, в която е оставена без разглеждане молбата в едноседмичен срок от съобщението с частна жалба пред Върховен касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____